

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2014 č.j. 36832-2/2014-900000-304.5, 36829-2/2014-900000-304.5, 37223-2/2014-900000-304.5, 36830-2/2014-900000-304.5, 36320-2/2014-900000-304.5, 36836-2/2014-900000-304.5, 37226-2/2014-900000-304.5, 37221-2/2014-900000-304.5, 37222-2/2014-900000-304.5, 36204-2/2014-900000-304.5, 36831-2/2014-900000-304.5, 37235-2/2014-900000-304.5, 36319-2/2014-900000-304.5, 36299-2/2014-900000-304.5, 37225-2/2014-900000-304.5, 37224-2/2014-900000-304.5, 36837-2/2014-900000-304.5, **ve věci dodatečných platebních výměrů cla,**

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2014 č.j. 36832-2/2014-900000-304.5, 36829-2/2014-900000-304.5, 37223-2/2014-900000-304.5, 36830-2/2014-900000-304.5, 36320-2/2014-900000-304.5, 36836-2/2014-900000-304.5, 37226-2/2014-900000-304.5, 37221-2/2014-900000-304.5, 37222-2/2014-900000-304.5, 36204-2/2014-900000-304.5, 36831-2/2014-900000-304.5, 37235-2/2014-900000-304.5, 36319-2/2014-900000-304.5, 36299-2/2014-900000-304.5, 37225-2/2014-900000-304.5, 37224-2/2014-900000-304.5, 36837-2/2014-900000-304.5, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 11.4.2014 č.j. 35850-8/2014-570000-51, č.j. 35850-10/2014-570000-51, č.j. 35850-11/2014-570000-51, č.j. 35850-9/2014-570000-51, č.j. 35850-6/2014-570000-51, č.j. 35850-2/2014-570000-51, č.j. 35850-13/2014-570000-51, č.j. 35850-16/2014-570000-51, č.j. 35850-17/2014-570000-51, č.j. 35850-8/2014-570000-51, č.j. 35850-7/2014-570000-51, č.j. 35850-12/2014-570000-51, č.j. 35850-5/2014-570000-51, č.j. 35850-4/2014-570000-51, č.j. 35850-15/2014-570000-51, č.j. 35850-14/2014-570000-51 a č.j. 35850//2014-570000-51, jimiž byly vydány dodatečné platební výměry na clo.

V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:

1) Celní úřad u kontrolovaných JSD neodebíral ani neměl k dispozici žádné vzorky konkrétního zboží. Ve zprávě o kontrole celní úřad odkázal na vzorek zboží od dodavatele s názvem „Silica gel“, který však je z dodávky ze dne 2.10.2013. Ve vztahu ke kontrolovanému zboží jde až o dvouletý odstup od dovozu a o zcela jiné označení, než dodavatel uvádí. K tomuto vzorku jako k důkazu vypovídajícímu o obsahu zásilek z let 2011 až srpen 2013 nelze přihlížet, neboť není dostačující bez dalšího konstatovat, že se jedná o stejného dovozce a stejný název, aby byl učiněn závěr, že jde o shodné zboží, jež bylo předmětem dovozu podle podaných celních prohlášení. Celní úřad na straně 6 zprávy o kontrole uvedl, že se bez pochyby na základě citovaného vzorku jedná o shodné zboží, které je předmětem kontroly a tyto nesprávné závěry vzal do svých rozhodnutí, aniž by bylo možno blíže zjistit, jak k úvahám o absenci pochyb dospěl. V rámci kontroly celní úřad vůbec neindividualizoval postup ve vztahu k jednotlivým celním prohlášením navazujícím na jednotlivé konkrétní dovozy, a přitom ze samotných příloh je evidentní, že se jedná o různé zboží. Např. v Commercial Invoice ze dne 6.5.2013, 25.3.2013, 25.12.2012, 1.11.2012, 6.8.2012, 15.7.2012, 24.6.2012, 29.4.2012, 16.3.2012, 1.1.2012 a 10.7.2013 je uváděno zboží „Silica Gel“, kdežto v Commercial Invoice ze dne 15.č.2011, 27.ř.2011, 17.6.2011, 21.8.2011, 29.10.2011 a 12.11.2011 se jedná o „Silica Gel Cat litter (Silica Gel)“, stelivo pro kočky, což není zboží stejné, jak konstatuje celní úřad. Rozhodnutí celního úřadu neobsahuje žádné úvahy či skutečnosti, natož pak důkazy, z nichž správní orgán dovodil shodnost zboží. Tímto postupem celní úřad porušil základní procesní zásady, protože přihlížel k důkazům (odebranému vzorku) bez jakékoliv vypovídací důkazní hodnoty a nezdůvodnil svá rozhodnutí úvahami, které ho vedly k absenci pochyb o shodnosti zboží se vzorkem, shodnosti různých zboží vzájemně a individuálního zhodnocení všech skutečností. Takový postup je v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů.

2) Celní úřad překročil zákonnost, neboť vykonával pravomoc, jež mu nebyla dána zákonem ani mu nebyla svěřena, když postupoval tzv. retroaktivně. Celní úřad bez bližšího dovodil nesprávnost použití zařazení žalobcem pod kód KN:2811220090 a

zařadil zboží pod kód 3824909799 s vyšší celní sazbou, ačkoliv ke dni dovozu zboží a deklarace zboží podskupina KN3824909799 pro zboží dovážené v daném čase neexistovala, neplatilo ani žádné jiné podřazení pro oxidy křemíku či stelivo pro kočky.

3) Celní úřad aplikoval Prováděcí nařízení komise (EU) č. 699/2013 ze dne 19.7.2013, o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (dále jen nařízení komise), jež je platné až 20. dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Z jazykového, historického i logického výkladu čl. 1 nařízení komise je evidentní, že až tímto nařízením došlo k zařazení zboží popsaného v příloze tohoto nařízení pod kód 38249097. Tuto normu nelze podle žalobce aplikovat retroaktivně, když čl. 4 nařízení komise výslovně uvádí, že je vhodné, aby po dobu i dalších 3 měsíců členské země postupovaly dle závazných informací o sazebním zařazení zboží. V rozhodném období let 2011 až srpen 2013 tak bylo postupováno dle závazných informací o sazebním zařazení, jež jednoznačně oxidy křemíku řadily pod KN:2811220090. Závazné informace o sazebním zařazení zboží žalobce doložil při ústním jednání dne 11.4.2014 a vyplývá z nich, že zboží se má zařazovat pod kód KN:2811220090.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že shodné námitky vznesl žalobce již v odvolání a žalovaný se s nimi v napadených rozhodnutích řádně vypořádal. Pokud jde o úvahy a důvody celního úřadu v otázce identity zboží, odkázal žalovaný na zprávu o kontrole zejména na část II. Výsledek kontrolního zjištění, bod A a bod B, kde jsou tyto úvahy a důvody náležitě rozvedeny. V řízení o kontrole po propuštění zboží skutečně nedošlo k tomu, že by celní úřad prováděl fyzické ohledání věci, avšak tato skutečnost nemá faktický význam a dopad na žalobou napadená rozhodnutí. Při posouzení správnosti údaje o sazebním zařazení zboží vycházel celní úřad z podkladů připojeným k jednotlivým JSD, zejména pak z obchodních dokladů a údajů z řízení o žádosti o doměření cla v celním řízení JSD č. (MRN) 13CZ5700001J39BRX3 ze dne 29.8.2013 a z řízení o propuštění zboží do celního režimu volný oběh – rozhodnutí v celním řízení JSD č. (MRN) 13CZ57000019TA7C85 ze dne 2.10.2013, resp. provedeného rozboru a analýzy vzorku dovezeného a propuštěného zboží. Všechny důkazní prostředky jsou prostředky získanými v souladu a za podmínek stanovených právními předpisy. K otázce nepřipustné aplikace prováděcího nařízení komise žalovaný uvedl, že účinnost a platnost nařízení není právně rozhodná. Nařízení komise posloužilo toliko jako „kodifikace“ určitého konkrétního výkladu, který zde byl (či měl být) již v okamžiku přijetí celního sazebníku a nikoliv jako právní předpis, který byl aplikován pro účely sazebního zařazení. Nařízení komise v této věci má pouze upřesňující charakter, kdy rozhodujícím právním předpisem, podle kterého bylo postupováno, je celní sazebník pro kalendářní rok, v jehož průběhu bylo rozhodnuto o propuštění zboží do celního režimu volný oběh. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 29.11.2012 sp. zn. 5 Afs 27/2012, který považuje za zcela příléhavý. Nařízení komise nebylo nijak nepřipustně aplikováno, když z jeho znění celní úřad pouze vycházel při dodatečném potvrzení svých závěrů. Žalovanému není známo, že by žalobce disponoval závaznou informací, jež by byla vydána právě a jenom jemu na zboží jím dovezené a jež by představovala právní překážku věci rozhodnuté. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů Krajský soud zjistil, že žalobce podal u celního úřadu dne 29.8.2013 žádost o doměření cla z důvodu chybného sazebního zařazení jím dovezeného zboží, které bylo podle žalobcova tvrzení nesprávně zařazeno do kódu podpoložky 28112000 (Taric kód 90) KN celního sazebníku, když správně mělo být zařazeno do kódu podpoložky 38249097 (Taric kód 99) KN celního sazebníku. Dovezené zboží bylo v obchodním dokladu – faktuře ze dne 10.7.2013 označeno popisem „Silica Gel“, které žalobce v kolonce 31 JSD popisně označil jako „oxid křemičitý – Silica Gel – stelivo pro kočky“. Následně celní úřad v řízení o propuštění zboží do celního režimu volný oběh (JSD 13 CZ57000019TA7C85) provedl rozbor a analýzu vzorku dovezeného zboží. Na základě těchto podkladů celní úřad zahájil dne 18.12.2013 u žalobce kontrolu po propuštění zboží podle ust. § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celního zákona, v platném znění (dále jen celní zákon). Předmětem kontroly byla celní prohlášení, která byla projednána před datem 19.7.2013, tj. před datem nabytí účinnosti nařízení komise. Dle zprávy o kontrole při ztotožnění zboží vycházela kontrolní skupina z předložených účetních dokladů a prohlášení kontrolované osoby. Bylo zjištěno, že ve všech případech se jednalo o totožné zboží dovážené kontrolovanou osobou od stejného dodavatele v zahraničí a deklarované na předložených dokladech jako Silica Gel Cat litter případně Silica Gel. V části II. zprávy o kontrole (Výsledek kontrolního zjištění) celní úřad uvedl, že deklarovaným zbožím bylo ve všech případech shodné zboží, které se lišilo jen hmotností obchodního balení a které bylo na JSD (odst. 31. popis) deklarováno pod názvy oxid křemičitý – Silica Gel – stelivo pro kočky nebo oxid křemičitý. Na předložených fakturách JSD pak bylo zboží označeno jako Silica Gel Cat litter nebo Silica Gel. V odstavcích 33. JSD (zbožový kód) bylo vždy uvedeno sazební zařazení 2811220090. Odesílatelem zboží byla ve všech případech stejná obchodní společnost se sídlem v Číně. Zboží bylo vždy propuštěno do režimu volného oběhu a dle údajů v JSD bylo vyměřeno se sazbou 4,6 %. Dále celní úřad zohlednil žalobcem podanou žádost o doměření cla ze dne 29.8.2013, kdy důvodem pro doměření cla je podle vlastního tvrzení žalobce chybné sazební zařazení dováženého zboží nesprávně zařazeného do položky KN2811220090, když správně mělo být zařazeno do položky KN3824909799. Změnou KN deklarovaného zboží došlo současně ke změně celní sazby z původních 4,6 % na 6,5 %. Na základě všech těchto skutečností pak celní úřad vyhodnotil, že v kontrolovaných případech se jedná o zboží totožné s tímto zbožím, jehož se týkala žádost o doměření cla. Celní úřad rovněž přihlédl k výsledkům laboratorních zjištění, podle nichž je předložený vzorek stelivo pro kočky na bázi oxidu křemičitého. Zařazení je založeno na všeobecných interpretačních pravidlech 1-6 pro výklad kombinované nomenklatury a analogicky bylo použito nařízení komise z 19.7.2013. Na základě takto učiněné správní úvahy celní úřad doměřil žalobci platebními výměry clo na dovoz tohoto zboží, realizovaný v období let 2011 až srpen 2013. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutími žalovaného.

První žalobní bod, v němž žalobce brojí proti tomu, že žalobce vycházel z důkazů (konkrétně odebraného vzorku), které neměly vypovídací hodnotu ve vztahu k dřívějším dovozním případům a že svá rozhodnutí – platební výměry na doměření cla nezdůvodnil, když není zřejmé, jaké úvahy ho vedly k absenci pochyb o shodnosti zboží, neshledal krajský soud důvodným. V postupu žalovaného neshledal ani rozpor se zásadou volného hodnocení důkazů. Správní úvaha celního úřadu je jednoznačně seznatelná z obsahu zprávy o kontrole po propuštění zboží ze dne 11.4.2014 č.j. 502-20/2014-570000-51, kdy zejména na stranách 5-8 celní úřad popisuje své myšlenkové postupy a přesně formuluje správní úvahu, kterou dospěl k závěru o identitě kontrolovaného zboží se zbožím, jehož vzorek odebral a jehož laboratorní rozbor nechal provést. Celní úřad také vyjmenoval kritéria, na jejichž základě k názoru o identitě zboží dospěl, včetně vlastních údajů žalobce k popisu zboží uvedených v kontrolovaných JSD. Žalovaný pak v napadených rozhodnutích na tuto správní úvahu navazuje a beze zbytku ji aprobuje. Nutno podotknout, že žalobce v podané žalobě pouze opakuje svůj odlišný právní názor, aniž by však provedenou správní úvahu jakýmkoliv nosným způsobem zpochybnil. Argumentace jím uvedená ve správní žalobě je v podstatě totožná s jeho odvolacími námitkami vznesenými v průběhu správního řízení, s nimiž se žalovaný dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem vypořádal v napadených rozhodnutích. Žalobce byl ostatně se správní úvahou obeznámen již celním úřadem v souvislosti se seznámením žalobce s obsahem zprávy o kontrole po propuštění zboží. Podrobné důvody, jež vedly správní orgány obou stupňů k jejich postupu, byly tedy žalobci známy již v prvostupňovém řízení. Správní orgány rovněž přesvědčivě zdůvodnily, proč absence vzorků zboží, které bylo předmětem následné kontroly, nepovažují za relevantní skutečnost. Žalobce v žalobě prostým opakováním svého nesouhlasného stanoviska konstrukci a důvody správní úvahy správních orgánů obou stupňů žádným konkrétním způsobem nezpochybnil. Krajský soud proto nemá, co by k tomuto žalobnímu tvrzení více uvedl.

Pokud jde o druhý a třetí žalobní bod, ani ty neshledal krajský soud důvodnými. Tyto žalobní body se vztahují k aplikaci nařízení komise. Ze samotného obsahu této evropské normy (čl. 1) vyplývá, že byla přijata, aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury. Norma byla vydána dne 19.7.2013 a vstoupila v platnost 20. dnem po vyhlášení. Z její přílohy vyplývá mj. že *stelivo pro kočky sestávající z kulatých a oválných průsvitných granulí oxidu křemičitého (Silica Gelu) je složeno z viditelného množství barevných granulí, které se získávají přidáním modrého barviva*. Výrobek se prodává v baleních různých velikostí a zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN:3824, 382490 a 38249097. Modré barvivo se přidává pouze z komerčních či propagačních důvodů, nikoliv pro identifikaci oxidu křemičitého. Oxid křemičitý v podobě granulí navíc nepředstavuje hrozbu pro bezpečnost. Dále se zde výslovně uvádí, že zařazení do č. 2811 je proto vyloučeno (pozn. 1 písm. e) ke kapitole 28). Výrobek je proto nutné zařadit do kódu KN:38249097 jako chemické produkty a přípravky chemického průmyslu nebo příbuzných průmyslových odvětví jinde neuvedené ani nezahrnuté. Na základě uvedeného krajský soud nesdílí názor žalobce, že nařízení komise bylo v rozporu se základními principy aplikace právních norem aplikováno retroaktivně. Samotné nařízení komise bylo sice vydáno dne 19.7.2013 a nabylo účinnosti dvacátým dnem od vyhlášení, avšak tyto údaje nemají žádný vliv na existenci kódů KN, do nichž se podle tohoto nařízení komise má

předmětné zboží zařazovat, neboť tyto kódy existovaly již před vydáním nařízení. Za přílehlavý považuje v tomto směru krajský soud rozsudek NSS ze dne 27.11.2012 č.j. 5 Afs 27/2012-37 zmiňovaný již žalovaným, v němž se obdobnou věcí zabýval NSS, který posuzoval aplikaci nařízení Komise (ES) č. 1231/2007 ze dne 19.10.2007, o zařazování určitého zboží do kombinované nomenklatury, tj. evropské právní normy, která rovněž upřesňovala zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury. NSS vyhodnotil význam tohoto prováděcího nařízení jako „kodifikační určitého korektního výkladu, který zde byl (či měl být) již v okamžiku přijetí celního sazebníku a nikoliv jako právní předpis, který byl aplikován pro účely sazebního zařazení. Jelikož posuzované nařízení komise č. 699/2013 je typově stejnou normou sloužící zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury, lze závěry NSS učiněné ve zmiňovaném rozsudku vztáhnout také na aplikaci nyní posuzovaného nařízení komise. Ani ono tedy nestanoví novou a dosud neznámou kombinovanou nomenklaturu, ale přináší výklad pro aplikaci již stávajících kódů kombinované nomenklatury. Pokud jde o žalobcem zmiňovaný čl. 4 nařízení komise, podle kterého je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců, považuje jej krajský soud v posuzované věci za právně bezvýznamný. Osoba oprávněná čerpat výhody ze závazné informace o sazebním zařazení zboží je pouze ta osoba, které na její žádost byla takto vydaná závazná informace celním orgánem poskytnuta. Pouze takový subjekt je oprávněn použít vydanou závaznou informaci k sazebnímu zařazení zboží ve správním řízení. Ostatní subjekty takové oprávnění nemají. Jelikož žalobce neprokázal, že by sám byl subjektem, jemuž byla vydána konkrétní závazná informace o sazebním zařazení zboží, výhoda upravená čl. 4 nařízení komise se na něj nevztahuje.

Na základě shora uvedené právní argumentace neshledal krajský soud podanou žalobu důvodnou a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly dle soudního spisu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. března 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu